

”Det blev en af hwer”

Marcus og Lucas er tvillinger, men de er også halvbrødre og de første tvillinger i Danmark, der har hver sin far. Her er historien en mor, to fædre, deres DNA og en hulens masse rummelighed.

Af Marianne With Bindslev

Endelig kom svaret efter mange måneders venten og tænken og tøven. Efter nyheden var sunket ind, tog Tommy Hilbrandt Kallehaug hen til en af sine bedste venner og sagde det, som det var:

”Det blev en af hwer”.

Sådan lyder historien i Aalbæk i hvert fald. En by, som mange turister passerer langs hovedvejen på vej til Skagen, men hvor de færreste gør holdt. Aalbæk er placeret som en parentes mellem Frederikshavn og Skagen, og bor man i byen, har man aldrig brug for et kompas. Nord er den vej, hovedvejen går – mod Skagen og Grenen. Stranden og havnen ligger et stenkast mod øst, og vender man sig, er Vesterhavets nådesløse bølgesprøjt kun en cykeltur væk. Bygrænsen går ved Knasborg Å, og sønden for åen - der begynder resten af Danmark.

Det er i denne sammenhæng, at Charlottes og Tommys og Michaels historie skal forstås. De tre er blevet forældre til to skønne tvillingedrenge, Marcus og Lucas, der nu er fem et halvt år gamle. Samtidig har de skrevet Danmarkshistorie, for der findes ingen kendte fortilfælde af tvillinger, der har hver sin far. Det ved de, for Tommy Hilbrandt Kallehaug og Michael Nielsen har ringet til Sundhedsstyrelsen og Danmarks Statistik.

”Vi vil simpelthen sætte det her på Danmarkskortet,” siger Tommy over telefonen.

Da vi mødes, bladrer Tommy og Charlotte igennem en bunke papirer. På et af arkene står det skrevet sort på hvidt, at drengene med 99,99 procents sandsynlighed er tvillinger, der har samme mor, men hver sin far. Aalbæk er på landkortet.

Mere end et bralrehoved

Det var i nytårsdagene mellem 2004 og 2005, det skete. Charlotte Hilbrandt Kallehaug og Michael Nielsen var blevet separeret i august måned, men boede under samme tag med deres to sønner, Phillip og Victor. Charlotte, der er uddannet smørrebrødsjomfru, havde i efteråret mødt Tommy på pubben i Aalbæk. Stedet er lukket nu, men dengang pubben eksisterede, blev der langet Guinness over disken til turister om sommeren, og til lokale kendinge om vinteren. Lørdag den 17. september var Charlotte der også, og hun 'kom udenbys fra', var separeret og i byen med en veninde, der er Aalbækker - eller

slet og ret 'bækker'. Tommy lagde hurtigt mærke til Charlotte, hun var et nyt ansigt, og de to faldt i snak. Tommy, der har arbejdet på Nielsens Fiskeeksport lige siden han gik ud af folkeskolen, havde været single i noget tid og var derfor ikke en sjælden gæst på pubben. Charlotte tænkte, at Tommy var et fuldt bralrehoved, men hun gav ham alligevel sit mobilnummer, da han spurgte efter det "så jeg har mulighed for at sende dig vittigheder," som han sagde. Hun bemærkede henkastet, at han da var velkommen til at kigge forbi til en kop kaffe, og det gjorde han så, da det blev mandag.

Tommy viste sig at være mere og andet end et fuldt bralrehoved. Han var faktisk rigtig sød at snakke med, syntes Charlotte. Tommy, han var vild med Charlottes rappe replikker og søde væsen. Men Charlottes ægteskab rumsterede. Separationen var Charlottes valg, mens Michael, der er tæppemontør, stadig håbede på, at det kunne blive dem igen. Hun var en kvinde, der var værd at kæmpe for, og Michael vandt en lillebitte sejr en nat omkring nytår, hvor de havde skændtes og endte i seng sammen. Inden for 48 timer efter var Charlotte sammen med Tommy, og så havde de balladen.

Ikke særlig sjovt

Tre måneder passerede revy, og Charlotte gik til lægen, fordi hun syntes, at hun gennem noget tid havde følt sig dårlig og oppustet. Risikoen for en graviditet havde hun fortrængt, men lægen bekræftede hendes bange anelser: Hun var gravid.

Lægen sendte Charlotte til scanning på Hjørring Sygehus, da han syntes, hendes mave så meget stor ud. Scanningsjordemoderen smurte gel på den lille store mave, og begyndte at scanne. Hun var tavs i hvad der følte som en evighed, og sendte derpå bud efter en læge, der kiggede med på skærmen. Han flyttede blikket fra skærmen til Charlotte og Michael, der var taget med: "Dame, I venter tvillinger" sagde han uden skyggen af tvivl.

Tiden, der fulgte var ikke særlig sjov. Michael håbede på, at han var faderen, og at tvillingerne kunne blive det lim, der kunne lappe hans ægteskab. Tommy havde drømmen om far, mor og børn inden for realistisk rækkevidde, men vidste ikke, om han var købt eller solgt. Charlotte stod midt i det hele, med to små drenge, Victor og Phillip, på 1 og 5 år, med rod i kærlighedslivet og med to børn i sin mave. At hun ikke vidste hvem, der var deres far, gjorde ikke sagen bedre.

Tommy og Michael var ikke verdens bedste venner på det tidspunkt. Men tidligt på sommeren 2005 forsonede de sig for første gang siden Charlotte var blevet gravid. De stødte ind i hinanden til en koncert, og drak en øl sammen. De drak faktisk mange, og før natten var omme og solen stod op, var de blevet enige om, at de faktisk kunne lide hinanden, "may the best man win" og alt det der, som Tommy og Michael formulerer det.

Sms'en, der tikkede ind

Det blev Michael, der kom med til fødslen. Ikke fordi de to var kærester, men fordi han havde været der for Charlotte, og havde hjulpet hende med at få hverdagen til at køre med deres fælles drenge. Tommy havde også været der,

men betingelserne havde ikke været gunstige for at etablere et nyt forhold. Der var for mange kurrer på tråden til Charlotte, der var frustration og skænderier.

Tommy var netop færdig med at spule gulv på Nielsens Fiskeeksport og stod i omklædningsrummet, da sms'en fra Michael tikkede ind. Det var den 23. august 2005, og arbejdsdagen var ved vejs ende. Tommy fiskede mobilen op af lommen, og der stod:

"Charlotte har født to drenge. Barn nummer a blev født 13.46, barn nummer b blev født 14.20. Det er gået godt."

Så stod Tommy der midt i omklædningsrummet med mobilen i hånden og lignede et stort spørgsmålstegn.

"Jeg var glad for at fødslen var gået godt, men sur og vred over, at jeg ikke var med. Og det var dobbelt svært, fordi jeg ikke vidste, om jeg var blevet far," fortæller Tommy om den dag.

Næste dag stod Charlotte uden for hospitalet og røg, da hun så Tommy troppe op med sin mor og mormor. "Hold da op," nåede hun at tænke før Tommy nærmest demonstrativt gav hånd. Sammen gik de ind til drengene, der var født nogle uger før tid, men som efter omstændighederne havde det godt. Tommy stod for enden af kuvøsen, ude af stand til at røre sig. Det blev hans mormor, der løftede dynen. Drengene var små, de var fine, og de puttede sig ind til hinanden. Da trillede tårerne ned ad Tommys kinder, og han drejede om på hælen og gik.

Hvad Tommy ikke havde nået at lægge mærke til, det var, at godt nok var Marcus' ansigt rundt, og så havde han rødt hår ligesom Michael. Men Lucas var lys, og hans ansigt var langt, ligesom Tommys. Lucas lignede ikke de to ældre brødre, og han lignede slet ikke sin tvillingebror. Det var Charlottes mor, der sagde det højt for første gang, dengang drengene var et par uger gamle: "De ligner ikke hinanden."

"Du vandt"

Charlotte havde ikke overskud til meget andet end at passe sine tvillinger og de to ældre drenge i tiden, der fulgte. Hun var for længst flyttet for sig selv med sine børn, og fik masser af hjælp af sine forældre, Michael og også Tommy. Det gik bedre og bedre med dem, Charlotte og Tommy, og de besluttede sig for at flytte sammen i et lejet hus i Aalbæk, da Marcus og Lucas var et halvt år gamle.

Venskaber varer ikke evigt, og det gør uvenskaber heller ikke. Michael og Charlottes bror var til Skagen Festival, da Tommy ringede til broderen for at høre, om de skulle mødes. Det var Michael trods alt med på. De mødtes i Skagen på et værtshus over en fadøl, og de to mænd ævlede og kævlede i takt med, at øllene gled ned. Alkoholen dulmede forsmåelsen, konkurrencen, tovtrækkeriet. Det var sommer, der var festival, der var fadøl og på et tidspunkt sagde Michael til Tommy:

"Du vandt. Men du skal ikke krølle et eneste hår på Charlottes hoved." Så var den ikke længere, og det lille selskab tog hjem til Tommy og Charlotte i Aalbæk, hvor festen fortsatte lige indtil solen stod op.

"Det var lige sagen at stå op til fire drenge og to mænd med tømmermænd!," konstaterer Charlotte lunt om den morgen.

Den var god nok

Der gik ikke lang tid, før Tommy, Charlotte og Michael sagde til sig selv og hinanden:

"Fand'me nej, nu skal det gøres". Derfor troppede de alle tre op i Statsamtet med Marcus og Lucas på seks måneder under armene for at få taget DNA-testen. Nogle uger efter kom svaret dumpende ind af postkassen i Aalbæk. Tommy åbnede kuverten, og hev bunken af papirer med prøveresultater ud: "Vi kan oplyse, at de retsgenetiske undersøgelser viser, at De ikke kan være far til det barn, som Charlotte Hilbrandt Nielsen, har født den 23. august 2005 (Marcus Hilbrandt Nielsen)," stod der.

I Frederikshavn modtog Michael Nielsen ligeledes et brev fra statsamtet. Der stod:

"Vi kan oplyse, at de retsgenetiske undersøgelser viser, at De ikke kan være far til det barn, som Charlotte Hilbrandt Nielsen, har født den 23. august 2005 (Lucas Hilbrandt Nielsen).

Kort efter ringede telefonen hos Michael. Det var Tommy.

"Hvad står der i dit brev?," ville han vide, og fædrene gik sammen igennem bunken af papirer. Længere nede, under en masse prøvetal, stod der ligeledes, at "resultaterne taler imod, at børnene Lucas Hilbrandt Nielsen og Marcus Hilbrandt Nielsen har samme biologiske far. Sikkerheden af udelukkelsen overstiger 99,99 %."

Den var god nok, Michael og Charlotte var blevet forældre for tredje gang til Marcus, og Tommy og Charlotte havde fået deres første barn sammen.

"Det var en lidt mærkelig måde at finde ud af det på. Efter al den tid," husker Tommy.

Spidsede ører til barnedåb

Egentlig bekræftede statsamtet det, som Tommy, Charlotte og Michael allerede vidste. De valgte at fortælle det til de nærmeste, og her var overraskelsen heller ikke stor.

"Det har vi vidst i lang tid," sagde Charlottes mor, og så var den ikke længere.

Der var godt nok nogle, der spidsede ører til barnedåben, der foregik en sensommersøndag, da drengene var knap to år. Der var helt stille i Hulsig Kirke, da præsten lagde sin våde hånd på drengenes hoveder. Marcus kom til at hedde "Nielsen" efter sin far, og Lucas kom til at hedde "Kallehaug" efter sin. Charlotte lagde mærke til, at hendes farmor spidsede ører og studsede mund, da drengenes navne blev nævnt. Alle var inviteret.

"Michaels forældre var der, for de skulle jo have døbt Marcus, mine forældre og bedsteforældre var der, for de skulle jo have døbt Lucas. Og Charlottes

forældre og bedsteforældre var der, for de skulle jo have døbt Marcus og Lucas," som Tommy fortæller det.

"Det er sket"

I dag er Marcus og Lucas et par krudtugler på fem og et halvt år, der leger med Buzz Lightyear og Woody på deres værelse, når de kommer hjem fra børnehaven. "Crash," "Bump", "Grrr", lyder det fra drengene, når Buzz' og Woody kæmper på gulvet, den ene figur ført af en lille tæt rødhåret fyr med rødt hår og opstoppet næse, den anden af en højere og bredere lyshåret fyr med langt ansigt og bløde bløde ansigtstræk.

Michaels tre drenge tilbringer hver anden weekend hos ham. Det kan godt være svært for Lucas, at han ikke skal afsted. Så spørger han efter Marcus, og Tommy og Charlotte forkæler ham mere end ellers. Nogle gange tager Michael Lucas med i købet, hvis Charlotte og Tommy skal noget lørdag aften. Michael har en nøgle til huset i Aalbæk, og Tommy og Charlotte har en nøgle til hans lejlighed i Frederikshavn. De har nøglen til hinandens liv.

"Uanset hvordan vi vender og drejer det, så er jeg og Michael og Charlotte knyttet til hinanden resten af vores liv," som Tommy siger og tilføjer grinende: "Det eneste vi ikke deler, det er sengen."

Indtil videre går det meget godt. Det er blandt andet også derfor, de har indvilget i at stå frem. For at fortælle om sagens sammenhæng, men også for at sætte Marcus og Lucas på landkortet.

"Der er mange, der påstår, at vi er løgnere. At man ikke kan være tvillinger og have hver sin far," siger han og tilføjer:

"Det er derfor, vi gerne vil fortælle vores historie. Det og så fordi sådan noget her ikke er sket før i Danmark. Det er mere sandsynligt at vinde i Lotto, end at sådan noget kan ske."

Charlotte skyder grinende ind:

"Hvorfor har jeg så ikke vundet i Lotto?"

FAKTA

Tvillinger og halvbrødre på samme tid

Tvillinger med hver sin far er toæggede, det vil sige, at deres mor har løsnat to æg forskudt inden for den samme cyklus, der så er befrugtet af to forskellige mænd. Det er muligt inden for et tidsvindue på mellem nogle timer og op til et par dage.

Fænomenet kaldes for "superfecundated twins," og der er ingen kendte fortilfælde af slagsen i Danmark, og kun en håndfuld kendte tilfælde i hele verden. I litteraturen anslås det, at 1 ud af 13.000 par toæggede tvillinger har hver sin far.

Det første kendte tilfælde er fra 1810 i USA, hvor en hvid kvinde blev mor til en hvid tvilling og en mulat – efter at have haft sex med en sort og en hvid mand inden for kort tid. Der er også flere tilfælde inden for litteraturen, blandt andet i den græske mytologi, hvor Heracles og hans tvillingebror Iphicles er halvbrødre – Heracles' far er guden Zeus og Iphicles far er den dødelige mand Amphitryon.

Kilder: Overlæge, Dr. Med. Professor Kaare Christensen, Det Danske Tvillingeregister samt tvillingeekspert og familieterapeut Helle Birkholm-Buch